

ת"פ (קריות) 69817-08-24 - מדינת ישראל נ' פלוני

ת"פ (קריות) 69817-08-24 - מדינת ישראל נ' פלונישלו קריות

ת"פ (קריות) 69817-08-24

מדינת ישראל

נגד

פלוני

בית משפט השלום בקריות

[17.12.2024]

כב' השופט יוסי טורס, סגן הנשיאה

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר טיעון שלא כלל הסכמה עונשית בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש, לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן - חוק העונשין) ובעבירת איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועד הרלוונטי היו הנאשם והמתלוננת בני זוג במשך כחודש. ביום 19.8.24 בסמוך לשעה 02:00 ישבה המתלוננת על ספסל ברחוב עם חברתה שהיא קטינה. למקום הגיעו שלושה גברים שזהותם אינה ידועה, שוחחו עם המתלוננת והקטינה וביקשו את פרטיהן. בנסיבות אלו, הגיע הנאשם עם רכבו למקום והמתלוננת סיפרה לו על שאירע. בהמשך נסעו השניים ברכבו של הנאשם בעוד הקטינה נסעה בנפרד ברכבה. במהלך הנסיעה ביקש הנאשם מהקטינה שתמשיך לנסוע לבד וסטה מהדרך. אז, הכה את המתלוננת במכת אגרוף בעינה, תפס בשיער ראשה ודחף את ראשה לעבר חלון הרכב מספר פעמים, כל זאת בעודו נוהג ברכב. כן איים עליה באומרו: "חכי חכי עכשיו אני הולך לירות בך". כאשר הגיעו השניים לבית המתלוננת, דרש ממנה הנאשם לארוז מזוודה ולצאת מהדירה. המתלוננת ביקשה מהנאשם את הטלפון הנייד שלה והוא סרב לבקשתה, תפס בחולצתה ובידו השנייה אחז בצווארה וצעק עליה שתצא מהדירה. לאחר מכן דחף אותה על שיש המטבח והיא נפלה על הרצפה. לאחר כל זאת נמלט הנאשם מהדירה כשהטלפון של המתלוננת ברשותו. בהמשך השיב לה את המכשיר ושלח לה מסרון ובו כתב: "אם יקחו אותי לתחנה אני אעשה אותך עצובה". כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת סימני חבלה כחולים ברגלה, בידיה ובצווארה וכן שטפי דם וסימן כחול בעין שמאל. טיעוני הצדדים לעונש והראיות

2. ב"כ המאשימה הגיש טיעון כתוב והשלימו על פה. הודגשו הערכים המוגנים שנפגעו וכן חומרת המעשים ונטען למתחם ענישה הנע בין 10-20 חודשי מאסר בפועל תוך הפניה לפסיקה. ברמה האופרטיבית עתרה המאשימה לעונש מאסר בפועל למשך 12 חודשים ולענישה נלווית. כן אציין שהמתלוננת מסרה למאשימה שאין לה כל עמדה לעניין העונש.

3. ב"כ הנאשם טען כי האלימות לא הייתה במדרג חומרה גבוה, לא נעשה שימוש בכלי תקיפה והחבלות שנגרמו למתלוננת היו שטחיות. כן הפנה הסנגור לפסיקה וביקש לקבוע מתחם ענישה הנע בין 3-9 חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות. ביחס לעונש הקונקרטי הפנה הסנגור להודאת הנאשם, לעברו הפלילי הנקי ולאפקט ההרתעתי שיצר המעצר. לאור כל זאת עתר הסנגור להסתפק בימי מעצרו של הנאשם.

4. הנאשם בדברו האחרון הצטער על מעשיו וציין כי בכוונתו היה לסייע למתלוננת ולהרחיקה מסביבה שלילית. דיון והכרעה

קביעת מתחם הענישה

5. הערכים המוגנים שנפגעו בשל מעשי הנאשם ברורים. מדובר בפגיעה בשלום גופה, כבודה ובטחונה של המתלוננת. האלימות בה נקט הנאשם אינה קלה והיא אף הותירה חבלות בגופה של המתלוננת ולבטח גרמה לה לבהלה. לכך יש להוסיף את האיום הבוטה בפגיעה בגופה ואת נטילת מכשיר הטלפון הנייד שלה. הגם שלא יוחסה לנאשם עבירה בשל התנהגות זו, ובסופו של יום הוא גם השיב לה את המכשיר, יש בכך כדי לפגוע באופן ממשי בפרטיותה.

6. ביחס לנסיבות הקשורות לביצוע העבירות אציין כי כתב האישום לא הרחיב בדבר הסיבה לקרות האירוע אך ברי שהיה זה על רקע קנאה או חוסר שביעות רצון הנאשם מהאירוע שקדם להגעתו. בעניין זה אציין שבמסגרת הסדר הטיעון נמחקה הנסיבה המחמירה שעניינה תקיפת בן זוג, אך נותרה העובדה שמדובר בשניים שהיו בני זוג אם כי לתקופה קצרה מאוד. האלימות בה נקט הנאשם חמורה והיא כללה מכת אגרוף לעינה של המתלוננת ודחיפת ראשה על שמשות הרכב אשר הותירו בה חבלות. כל זאת עשה הנאשם בעודו נוהג, עובדה המוסיפה חומרה ממשית לאירוע ואשר אף עלולה הייתה ליצור סיכון תעבורתי. הנאשם אף איים על המתלוננת באיום בוטה במיוחד. לכך יש להוסיף את התנהגותו האלימה בדירת המתלוננת, שכללה אחיזה בצוואר ודחיפתה עד שנפלה לרצפה. הנאשם נטל את מכשיר הטלפון של המתלוננת אך השיבו מבלי שצוין שגרם לו נזק או שנפגעה פרטיותה בדרך כלשהי.

7. מדיניות הענישה בעבירות דומות מחמירה ובהיעדר נסיבות מיוחדות (כגון שיקום ממשי) מוטלים לא אחת עונשי מאסר (רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל, פסקה 10 (28.1.2021)). לצורך בחינת מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים אפנה לפסקי הדין הבאים, בשינויים המחויבים: רע"פ 643/24 רומן חודוס נ' מדינת ישראל (29.1.2024), בו הורשע נאשם בשני אירועי תקיפה כלפי המתלוננת ונידון ל-11 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם תקף את המתלוננת במכת אגרוף בפניה ובאירוע נוסף משך אותה משערות ראשה ותקף אותה באגרופים. נקבע כי מתחם הענישה נע בין 10-24 חודשי מאסר בפועל ועל אף תחילתו של טיפול ותסקיר חיובי נידון הנאשם לעונש מאסר בכליאה; רע"פ 2185-24 א.ט.נ' מדינת ישראל (17.3.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש (בת זוג) ונידון לחמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות. הנאשם היכה בפניה של אשתו במכות אגרוף וחנק אותה. למתלוננת נגרמו חבלות; רע"פ 5002-24 רחמים דוידוב נ' מדינת ישראל (30.6.2024), בו נידון עניינו של נאשם שבעט בישבנה של אשתו, היכה בכתפה, נטל את ארנקה ודחף אותה. כתוצאה ממעשיו נפלה המתלוננת על הכביש ונגרמו לה חבלות. באירוע אחר איים שיחתוך את ראשה. בית המשפט המחוזי (בערעור) קבע מתחם ענישה הנע בין 9 חודשי מאסר בעבודות שירות לבין 15 חודשי מאסר וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל. בקשת רשות ערעור שהגיש נדחתה; עפ"ג 45046-12-22 אבו שיבאן נ' מדינת ישראל (23.2.2023), בו נדחה ערעור נאשם שהורשע בעבירת תקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ותקיפה סתם של מתלוננת נוספת ונגזרו עליו 12 חודשי מאסר בפועל ועונשים נלווים. הנאשם במקרה זה אחז בשערה של בת זוגו, סטר ללחייה, הפילה ארצה והטיח מכשיר טלפון נייד בראשה. לאחר מכן היכה באגרופים אישה אחרת ששהתה מקום וניסתה להרחיקו והשליך חפץ על ראשה של המתלוננת; עפ"ג 14743-08-23 פלוני נ' מדינת ישראל (24.11.2024), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת איומים ותקיפת בת זוג הגורמת חבלה ממש ונידון ל-14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם היכה את המתלוננת בצווארה, הפילה ארצה, היכה בכל חלקי גופה לרבות באגרוף לפניה. כן איים שירצח אותה. למתלוננת נגרמו חבלות; עפ"ג 33639-02-21 סאלח נ' מדינת ישראל (15.3.2021), בו נידון עניינו של נאשם שהורשע בעבירת תקיפה סתם של מתלוננת עמה היה בקשר רומנטי מספר חודשים ונידון ל-45 ימי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר מותנה וצו מבחן. הנאשם במקרה זה בעט בגבה של המתלוננת, ניסה להכניסה בכוח לרכב וחנק אותה. בהמשך תפס בשערה ודחף אותה לעבר הרכב; ת"פ 49079-11-23 מדינת ישראל נ' פלוני (19.2.2024), בו נידון נאשם לשבעה חודשי מאסר בפועל בגין עבירת תקיפה הגורמת חבלה ממש בכך שסטר לרעייתו, תפס בשערות ראשה וגרר אותה על הרצפה. למתלוננת נגרמו חבלות.
8. לאור כל זאת, דעתי היא כי מתחם הענישה ההולם עבירות אלו בנסיבות ביצוען נע בין מספר חודשי מאסר שניתן לשאת בעבודות שירות ועד 15 חודשי מאסר, בצירוף ענישה נלווית. קביעת עונשו של הנאשם
9. לא הייתה מחלוקת בין הצדדים כי העונש אמור להיגזר בגדרי מתחם הענישה מבלי להביא בחשבון סיכויי שיקום ואכן לא מצאתי הצדקה לחריגה לקולה ממתחם הענישה. בכל מקרה, אציין שלא התבקש תסקיר ולא הובאו בפני נתונים מהם ניתן להסיק קיומם של סיכויי שיקום ממשיים המצדיקים חריגה ממתחם הענישה.
10. עם זאת, הנאשם שלפני כבן 26 ועברו הפלילי נקי. הוא הודה במעשיו ובכך חסך זמן שיפוטי ובעיקר את עדות המתלוננת והקטינה. כן הבאתי בחשבון את האפקט ההרתעתי שסביר שיצרו המעצר וההליך הפלילי. לאור מתחם הענישה אין מנוס מעונש מאסר (ולכך אף כיוונה ההגנה) ואולם אין להתעלם מנתוניו של הנאשם ומחומרתו של עונש מאסר לראשונה בחייו של אדם, לא כל שכן כשמדובר באדם צעיר.
11. סיכומי של דבר, אני מטיל על הנאשם את העונשים הבאים:
- א. 6 חודשי מאסר, החל מיום מעצרו- 20.8.24.
- ב. מאסר על תנאי למשך 4 חודשים והתנאי הוא שלא יעבור במשך שנתיים כל עבירת אלימות פיזית כלפי גופו של אדם.
- ג. אני מחייב את הנאשם לפצות את המתלוננת, ע"ת מס' 1, בסך של 3,000 ₪. הסכום ישולם בחמישה תשלומים שווים ורצופים החל מיום 1.3.25 ובכל 1 לחודש שלאחריו. לא ישולם אחד התשלומים במועדו תעמוד היתרה לפירעון מיד. המאשימה תמציא למזכירות בתוך 30 יום את פרטי המתלוננת ותביא לידיעתה את תוכנו של גזר הדין. הודעה זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 ימים.
- ניתן היום, ט"ז כסלו תשפ"ה, 17 דצמבר 2024, במעמד הצדדים.